

SFÂNTUL IOSIF ISIHASTUL

† 28 AUGUST, 1898 - 1959

ÎNTÂLNIREA CU MAICA DOMNULUI

Odată, mergeam noaptea la părintele, că să-i spun gândurile și să mă împărtășesc. În timp ce stăteam acolo și spuneam rugăciunea minții, am auzit o voce dulce, ca și când ar fi cântat o pasăre măiastră. Minte mea a fost vrăjită de această voce și m-am sculat să văd de unde vine. [...]

Înaintând, am văzut un palat înalt, minunat, uimind mintea și înțelegerea. La intrarea în palat stătea Maica Domnului, ținând în brațe pe Pruncul Iisus. Toată era de un alb strălucitor, ca de zăpadă. Apropiindu-mă și mai mult, am fost cuprins de o negrită dragoste. M-a îmbrățișat ca pe un prunc și mi-a spus ceva. Nu pot uita dragostea aceea pe care mi-a arătat-o Maica

cea adevărată. Atunci, fără teamă și fără vreo reținere, m-am așezat alături de ea, așa precum mă apropii de fiecare dată de icoana ei. Și ceea ce face un copil mic atunci când vede pe mama lui, așa am făcut și eu. Cum de am plecat de lângă ea nici eu nu știu, întrucât mintea mea fusese copleșită întru totul de privescerea lucrurilor cerești. Plecând de acolo pe o altă cale, am ajuns iarăși în poienița aceea. Am primit o binecuvântare și mi s-a spus că acolo era sânul lui Avraam și că este obiceiul ca oricine trece pe acolo să primească binecuvântare. Plecând de acolo, mi-am venit în sine-mi și eram iarăși așezat pe piatra aceea. Și uitând de ce venisem acolo, am plecat să mă închin cu multă bucurie icoanei Preasfintei Fecioare în peștera Sfântului Athanasie, deoarece aveam multă evlavie la aceasta.

Sursa: **Arhimandrit Efrem Filotheitul**, *Starețul meu Iosif Isihastul*, Editura Evanghелиsmos, București, 2010

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 15 august	08:00	Utrénia și Sfânta Liturghie → Adormirea Maicii Domnului
Mărți 16 august	07:00	Utrénia și Sfânta Liturghie → Sfinții Martiri Brâncoveni
Sâmbătă 20 august	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 21 august	07:30	Utrénia și Sfânta Liturghie → Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

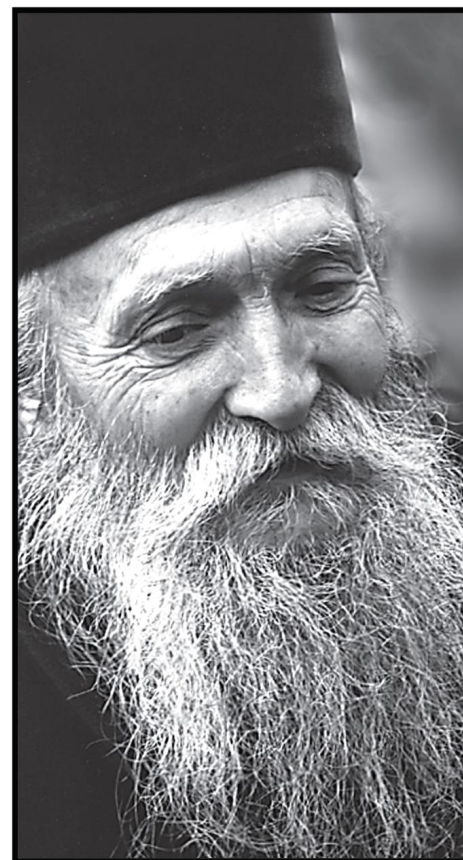

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Trei lucruri nu înțeleg: o credință adogmatică, un creștinism nebisericesc,
un creștinism fără nevoie.” – Sfântul Sofronie Saharov

Nr. 449 / 14 august 2022

PREASFÂNTA MAICĂ SE ROAGĂ NEÎNCETAT PENTRU NOI

Dacă Împărăția noastră ar fi de aici, din lumea aceasta, atunci am trăi veșnic în îndestulare, în pace și bucurie. Dar noi, aici pe pământ, suntem, cum se spune, în epitimie: trebuie să ne pregătim, să învățăm viețuirea cea cerească, să dobândim pacea lui Dumnezeu. Aici nimeni nu ne poate da pace, ci numai Dumnezeu dăruiește pace întregii făpturi și nouă – dacă o căutăm și dacă o dorim din inimă, dacă vrem să ne unim cu Dânsul. El voiește ca sufletul nostru să se unească cu Dânsul, cu Dumnezeul nostru, vrea ca dorirea și voința noastră să se unească cu voia Sa cea dumnezeiască, cu dorirea dumnezeiască, ca întreaga noastră făptură să se unească cu El – să simțim bucuria Vieții. Dar noi ne încurcăm mult în viața materială a acestei lumi, și nu mai avem timp

PĂRINTELE TADEI
DE LA MĂNĂSTIREA VITOVNIȚA
1914 - 2003

să ne gândim la sufletul nostru, la pacea lui lăuntrică – și ne stricăm neîncetat pacea lăuntrică.

Și iată, avem multe pilde de urmat. Domnul ne-a dat-o mai cu seamă pe Preasfânta Maică a lui Dumnezeu. El a binevoit ca după Înviere și după Înălțarea la cer să o lase pe Maica Preasfântă aici, ca mângâiere Sfinților Apostoli, ca bold al râvnei după Dumnezeu.

Unul dintre Părinții noștri de Dumnezeu purtători, născut în Atena, Dionisie Areopagitul, a dorit să o vadă pe Preasfânta Maică. Când a ajuns la Ierusalim, când l-au dus în odaia în care trăia Preasfânta Maică, în casa Sfântului Ioan Teologul, dintr-odată s-a slobozit de toate grijile, și l-a cuprins o pace nespusă și o bucurie negrăită. Chiar el zugrăvește întâlnirea cu Maica Sfântă a lui Dumnezeu așa: „Dacă nu mă învățau din tinerețe să-L cunosc pe Adevăratul Dumnezeu, pentru mine Preasfânta Maică ar fi fost Dumnezeu”.

Preasfânta Maică se roagă neîncetat pentru noi și ne cercetează neîncetat. Ori de câte ori o căutăm din inimă pe Preasfânta Maică, ea este nelipsită. Ea singură, după Domnul, este cea mai mare apărătoare a neamului nostru. O, câte biserici pe fața pământului sunt închinare Preasfintei Născătoare de Dumnezeu! Ce mulțime de izvoare tămăduitoare, la care oamenii

dobândesc multă vindecare – acolo unde s-a arătat Maica Domnului și a binecuvântat acele izvoare spre vindecarea bolnavilor și a celor sănătoși! Ea este neîncetat și neconținut cu noi – dar noi o uităm.

Și, vedeți și voi, că aici, pe pământ, putem fi părăsiți și de rudele cele mai apropiate. Cu toții avem slăbiciunile noastre, și adesea îi vătămăm și pe cei apropiați nouă, ca să nu mai vorbim despre ceilalți. Iar aceștia pot, din pricina nestatorniciei noastre, să ne disprețuiască și să ne respingă, sau ne pot ierta – dar sunt, cu toate acestea, mârșniți. Însă Domnul și Preasfânta Sa Maică? O, cât de mult Îi întristăm, prin nestatornicia noastră, aici pe pământ! Dar atunci când cădem către Dâșii din inimă, ne iartă toate! Nu țin minte nici una din ticăloșiile noastre, din faptele netrebnice din viața noastră – iar viața ne este atunci ca și cum nu ar fi pe pământ.

Vedeți și singuri cât de iute trece viața. În anii tinereții acest lucru nu-l băgăm de seamă cu ușurință, dar când mai înaintăm în vârstă, înțelegem că a trecut mult, și puțin a mai rămas din viață. Și unde mergem după aceea, când vine sfârșitul vieții? Aici știm unde să ne ducem, dar ce va fi după aceea? Încotro mergem? Oare suntem pregătiți pentru Împărăția Cerurilor, pentru Patria noastră? Acolo intră numai cei smeriți,

blânzi și curați cu inima. Și oare am purtat noi de grijă inimii noastre, care ne-a dat atâtea dureri în viață? Oare i-am zis acestei inimi a noastre: „Mi-ai adus destule dureri, smerește-te odată și fii inimă răbdătoare?”

Domnul ne-a spus că prin răbdare ne mântuim sufletul. În viața aceasta, după cum vedem, îi lovesc multe necazuri și pe cei dreptcredincioși, și pe cei necredincioși, și pe cei dreپți, și pe cei ce păcătuiesc – toți trecem prin suferințe, și acestea sunt un mijloc de a învăța să biruim totul cu pace. Nu avem o putere a noastră, dar Domnul nostru are. Se cuvine să cădem către El din inimă, și ne va da putere să biruim totul cu pace, căci în viața aceasta se cuvine să ne ridicăm mai presus de toate lucrurile mărunte care tulbură pacea lăuntrică.

Domnul Se află în centrul vieții fiecăruia. El este în inima noastră, indiferent dacă Îl cinștim sau nu. El nu Se îndepărtează de noi, căci este Dătător de viață și dăruiește tihnă, liniște și bucurie îngerilor, sfinților, nouă pe pământ și întregii făpturi. De aceea, dragii mei, se cuvine a cădea către Domnul, avem nevoie de pocăință!

Pocăința este schimbarea vieții, părăsirea omului vechi, cu toate relele lui obiceiuri, și întoarcerea spre Dumnezeu, Adevărul. Pocăința înseamnă să avem pace, liniște, să fim buni și

blânzi. Vedeți singuri cât este de plăcut, și în societate și pretutindeni, atunci când printre noi se află un suflet blând și pașnic. Iar sufletul neliniștit își dă singur neliniște, iar neliniștea lui răzbate și în jur, stricând și starea noastră din pricina zbuciumului său, deoarece nu suntem uniți cu Domnul, prin rugăciune neîncetată. De aceea ni se tulbură și pacea lăuntrică. Dar avem pace atunci când suntem cu Domnul și cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, căci ea ne ajută întotdeauna când o chemăm. Iată reazemul nostru, care nu se schimbă, care este același în veci, care nu se va depărta de la noi, care va fi cu noi în veac!

Să ne smerim inima, care mult se vatămă, această așa-zisă demnitate a noastră – căci nu putem intra mândri în Împărăția Cerurilor, dacă primim în inimă toate ocările de la aproapele. Să ne învățăm în viața de zi cu zi să primim ocările, căci cine știe ce ne mai așteaptă până la sfârșitul vieții. Dar Domnul este milostiv față de noi și ne ascunde viitorul. Altminteri, nici unul dintre noi nu ar putea îndura dacă i s-ar descoperi viitorul vieții sale. Să ne deprindem a dobândi pacea dumnezeiască, bucuria dumnezeiască pe care o au îngerii și sfinții. Căci Împărăția Cerurilor se câștigă încă de aici, de pe pământ.

Sursa: **cuvantul-ortodox.ro**